

чески нападения, щото половината селата сж разрушени или оставени. Петъ села и 1,500 кжщи съвършенно исчезнали. Селата Папрадица, Ораше и Негелово сж подхвърлили на неочаквано нападение и биле изгорѣни. А когато арестуватъ нѣкого отъ разбойниците, тѣ се искупуватъ съ пари и пакъ си захващатъ грабенията. Полицията е бездѣтелна, недостаточна и нѣма никакъ желание да се сражава; па и какво ще достигне освѣтъ да получи нѣколко коршума? По тоя начинъ, разбойничеството е станало най лесния и ползовитъ занаятъ. Търговията, размѣняванието на произведенията сж подхвърлени на такъвъ рискъ и искатъ такива иждивения, щото човѣкъ ще трѣбва да се откаже отъ тѣхъ. Всичката економична дѣятелностъ се намира въцѣпѣна.

Измѣжванията и насилията на бееветѣ не сж по малко пагубни за земледѣлието. Бееветѣ считатъ за свое право, произволно, да се распореждатъ съ всичко, принадлежаще на земледѣлците, тий налагатъ на селяните разорителни ангарии; а пъкъ ако имъ се хареса конь или буга, то тѣ го взематъ на-сила или плащатъ най нищожна, като на смѣхъ, цѣна. Когато българина се спротивлява, то тий го убиватъ, като куче и ако, случайно ги повикатъ на сждъ, тѣ всекога се оправдаватъ, тий като убийците обикновенно утвърждаватъ, че тий прибѣгнали само къмъ правото на самозащита, а тя е дозволена отъ закона. Ето нѣколко примѣра: въ града Кратово, каймакамина, юзбашията и пждаря отишле нѣгдѣ си да ядатъ и да пиятъ, послѣ това испждили родителитѣ и обезчестили дъщерята. Въ село Злетово, вола на българина Яно, влѣзълъ въ двора на единъ турчинъ; турчина се разсърдилъ и убилъ Яна. Въ селото Маслонко, Трайчевъ и двѣтѣ му дъщери намѣрени заклани. Учителя въ Плотвара, Спиро Найдовъ, билъ уловенъ отъ съсѣднитѣ турци и добитъ съ прѣчки. Въ село Негилово, трима българи, Стояновъ, Георгиевъ и Истковъ биле уловени и убити, слѣдъ като имъ извадили очитѣ и имъ одрали кожата. Убийците биле Исса-Идрессъ, Фейзо и Цеко; но не ги прислѣдвали. Тѣзи фактове не трѣбва да ни очудватъ. Всекий единъ човѣкъ, който е въ-